

spørger man uvilkaarlig sig selv: Kunde dette Resultat ikke være opnaaet uden de oprivende politiske Kampe, som knytter sig til Nedskæringslovgivningen, og uden den Uret, som Dele af denne Nedskæringslovgivning medførte? Jeg for mit Vedkommende maa sige: Jo, det kunde have været opnaaet, hvis Villien havde været til Stede indenfor den højtærede Regering til i lige Grad at inddrage alle Budgetter, ogsaa de militære; saa vilde man gennem en rimelig Nedgang have opnaaet Resultater af et tilsvarende Omfang. Det er nemlig Sagen: naar Udgifterne ikke er bragt længere ned paa det nu foreliggende Finanslovsforslag, skyldes det, at der er to Budgetter, der møder med en ikke ringe Stigning, nemlig paa i alt 4 Millioner, Krigsministeriet med 2½ Mill. Kr. og Marineministeriet med godt 1 Mill. Kr. For Krigsministeriets Vedkommende sættes Bevillingen til Hærens Bygninger og Øvelsespladser atter op fra 1 til 3 Mill. Kr. Jeg siger, man vil ikke i Befolkningen forstaa, at det ikke i Sparetider som dem, vi nu er inde i, er muligt at opsætte Anvendelsen af dette Beløb længere. Der foreslaas med Hensyn til Krigsmateriellet opretholdt den ekstraordinære Nedsættelse paa indeværende Aars Budget paa 212 000 Kr., men aldrig saa snart har man set dette, før man møder en Bevilling med ny Begrundelse og anden Benævnelse paa 75 000 Kr. For Marinens Vedkommende møder vi 300 000 Kr. ekstra til Vedligeholdelse og Udrustninger, 277 000 Kr. til Vedligeholdelse og Fornyelse af Magasinbeholdningerne og endelig 400 000 Kr. til Forøgelse paa Nybygningskontoen. Det begrundes med, at det er paakrævet for at tilvejebringe Overensstemmelse med Forudsætningen for Flaadeplanen af 1922. Det er allerede offentlig fremført, at det, der her foregaar, er en Bekræftelse af, hvad der i 1922 fremførtes fra det radikale Venstres Side overfor hele Marinebudgettet, at Gennemførelsen af Venstres Flaadeplan af 1922 vilde stille større økonomiske Krav til Nybygninger, end Venstre da opgav. Fra Venstres Side benægtede man det den Gang, men fjøede til, at skulde det vise sig, slog de beregnede Beløb ikke til Nybygningerne, maatte man til sin Tid lade Fornyelsen strække sig over et længere Tidsrum. Nu viser det sig, at det er rigtigt, Beløbene slaar ikke til, men det, vi ser, er ikke, at man slaar af paa Flaadens Fornyelse, men at man forhøjer Nybygningsbevillingerne. Da Venstre sidste Aar rejste Kravet om, at Parikronen skulde respekteres, sagde man fra Partiets Side, at det skulde ogsaa gælde de militære Budgetter. Men

dette Tilsagn er ikke opfyldt, og i økonomisk vanskelige Tider ser vi da, at de uproduktive Udgifter, her er Tale om, er de eneste, hvor Kravet ikke stilles eller gennemføres. Naar der heroverfor gøres opmærksom paa, at man ikke kan gøre det, for saa kan man ikke opfylde Forudsætningen for Loven af 1922 — ja, hvad gælder saa paa alle andre Omraader i Nedskæringspolitikken? Dér *forandrer* man Loven, men naar der i den kommende Tid tænkes paa Lovændringer med Hensyn til Forsvarslovene, lader man i Stedet for skimte igennem, at der her snarest bliver Tale om Forhøjelser. Og ikke blot dette, men man gaar ud over de finansielle Rammer, som var Forudsætningen for Loven af 1922, saaledes som Nybygningskontoen her giver Udtryk for. Jeg kan ikke lade være med at sige som min Opfattelse, at de militære Budgetter giver Ministeriets og Venstres Sparepolitik paa andre Omraader et moralsk Grundskud. Jeg for mit Vedkommende har altid fundet det beklageligt, at den nuværende højtærede Forsvarsminister har vist sig at have saa overmaade vanskeligt ved at bevare Fodfæstet ovre paa de bonede Gulve i Krigsministeriet og Marine ministeriet, hvor det efter min Opfattelse netop skulde være den højtærede Ministers Ære at have Evne til at træde fast og sikkert.

Vender man sig til Forrentningskontoen paa det afgivne Statsregnskab, vil man se, at den aarlige Forrentning paa Grund af Kronestigningen og andre Aarsager er gaaet ned fra 60 Mill. Kr. til 52,8 Mill. Kr., og den højtærede Minister fjøede hertil: Altsaa et gunstigt Resultat. Det nu foreliggende Finanslovsforslag viser paa samme Maade en Forrentningssum for 1928—29 paa 52,1 Mill. Kr. Jeg tror, den højtærede Minister i sin Forelæggelsestale har taget et forkert Tal, idet han sagde 54 680 000 Kr., det er vist kun 52,1 Mill. Kr. Men altsaa 52 Millioner kan vi regne som Forrentningssum i 1928—29. Og nu kan man jo nok glæde sig over, at der her altsaa er ca. 10 Mill. Kr.s Nedgang fra det Tidspunkt, da vi var højest oppe med den aarlige Forrentningssum, men jeg tror dog, at ret bedømt indeholder denne Post overmaade megen Grund til Betænkelighed. Ministeriet har bebudet et Statslaan i Forbindelse med hele Landmandsbankordningen. Heraf tør vel følge, at man maa regne med, at i de nærmest kommende Aar vil Forrentningssummen ikke nøjes med at være de 52 Mill. Kr., men gaa op igen over 60 Mill. Kr. Men lad os nu ikke glemme, at det, her er Tale om, er Guld kroner. I 1923—24 var vor aarlige Forrent-